

Norge. Hurtigrute passerer Polarsirkelen ved øya Vikingen.

Hilinger fra Familie Hoffmann!
Jeg takker for alle gode
ønsker og gratulasjoner
til min konfirmasjon.

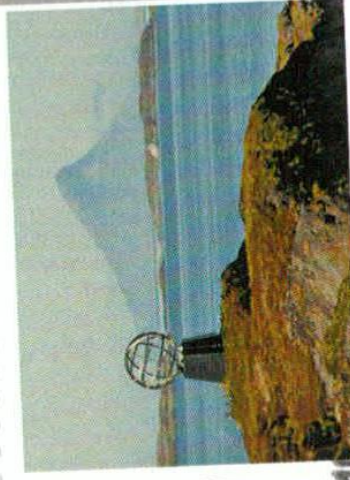
Jeg takker også for
alle gavene, som
gjør meg muligheten
til en tur med
Hurtigruten.

Aune

foto: Espen Bratlie / Samfoto

© Aune Forlag AS, www.aune-forlag.no, tlf. 73 82 83 00

Paul H.

NORGE
INNLAND

1 OKT 2016

Crossed the arctic circle

MS FINNMARKEN

1 9 7 1 5 0

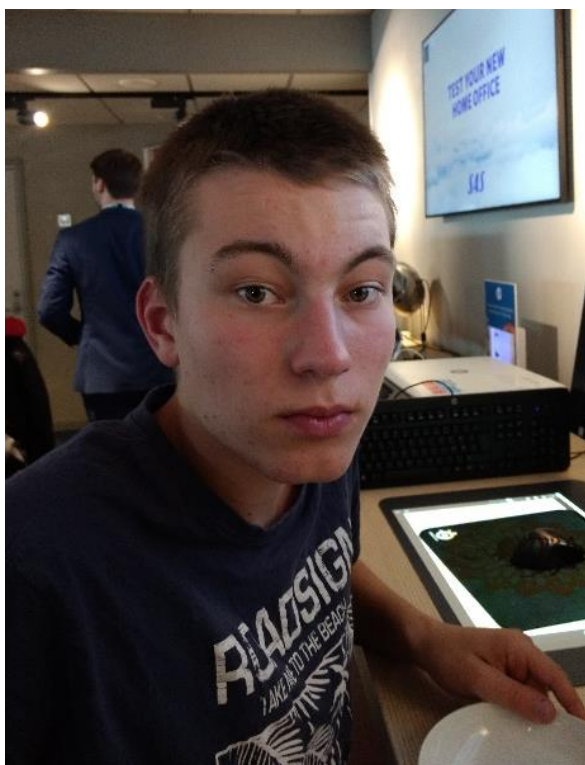
Paul Johan Hoffmann 26.5.2018

*Takk for alle gode ynskjer og g aver
til konfirmasjonen min.
Danke f ur alle guten W unsche und
Geschenke zu meiner Konfirmation.*

Pauls reisedagbok "Hurtigruten" MS Finnmarken 28.9.-9.10.2018

Bergen

Derifra ble vi hentet av Døvepresten i Bergen og ble kjørt til Døvekirken. Døvekirken er et middels stort hus med en åttekantet sal. Siden Døvekirken står ved en skråning, og man bare kommer til den oven i fra, er veggen og parkeringsplassene ganske bratte. Salen er i andre etasjen, men inngangen går rett ut på parkeringsplassen. Nedenfor salen er det møterom, kontor, toaletter og oppholdsrom.

Flyet fra Gardermoen til Bergen var er forsinket. Flyet er alltid forsinket når man har det travelt. Alltid. Prøv det! Kom på flyplassen en gang og ta et fly når du har det travelt. Jeg garanterer at flyet er forsinket.

Bergen flyplass har to terminaler: en ny som åpnet for ikke så lenge siden og er innlands-terminalen, og Utenlands-terminalen. Innlands-terminalen ser veldig modern ut og ligner på Gardermoenes nye ankomsthall.

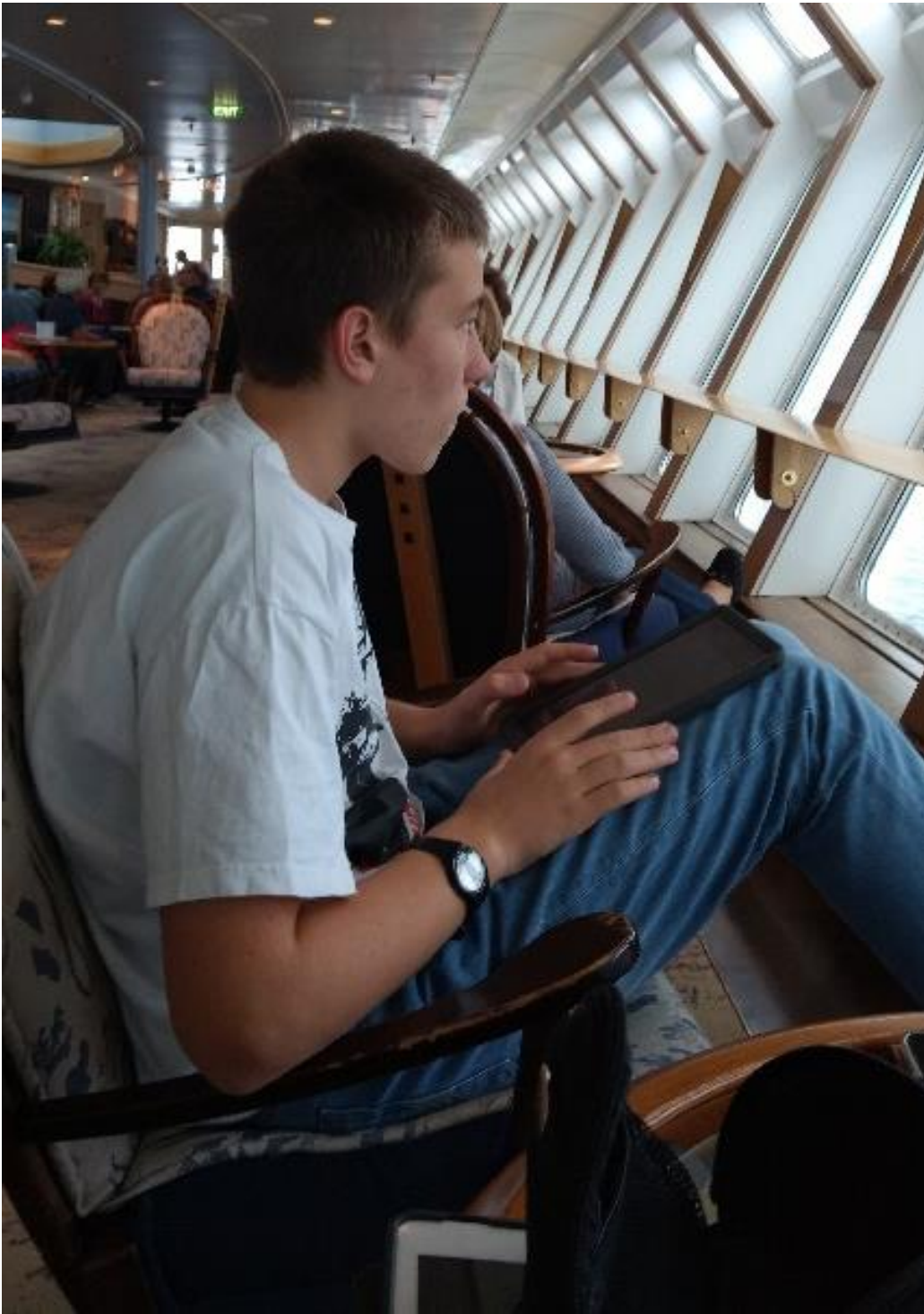

Etter at Pappa hadde løst et dataproblem ble vi kjørt ned på Hurtigrutekaia, hvor Ms Finnmarken allerede ventet. Ms Finnmarken er det største skipet i Hurtigrute-flåten, det er også det eneste skipet med basseng. Skipet kjennetegnes av et rundt akter og en lounge fremme på øverste dekk, med store vinduer og 360° utsikt. Mellom 2009 og 2012 tjente skipet som hotell i Vest-Australia i forbindelse med utbyggingen av oljefeltet Gorgon. Hurtigruten A/s hadde også en del finansielle problemer på den tiden, noe som også kan ha vært en grunn til utlånet.

Lugaren vår er ikke særlig stor, en seng, en sofa som kan slås om til seng, et stort skap, et bad og to skrivepult. Det som er mest spennende med lugaren er at vi ligger rett over vannoverflaten, og vi har to store, runde kahyttvindu. Slik kan vi se på havet, bølgene, kysten og andre skip. Maten på skipet er god, hvis man ser bort fra vegetarlasagne og altfor salta saltpølse.

Stadlandet

Denne delen får et ekstra kapittel siden er ganske viktig. Stadlandet er en halvøy som ligger mellom Ålesund og Måløy. Den er kjent for stor sjøgang, mange grunne skjær og høye bølger. Det tar omtrent 3 timer å kjøre rundt. I 2021 skal det starte et byggeprosjekt på verdens første skipstunnel, gjennom Stadland, for å sørge for tryggere skipstrafikk.

Da vi kjørte rundt Stadlandet våknet jeg opp av min syvsover-søvn.

Utenfor vinduene kunne vi se stor bølger, opptil 3 meter. Den neste halvtimen tilbrakte jeg på do. Selv om jeg er vant til sjøgang (etter egne mål) ble jeg litt uvel. Det er jo ikke så rart heller, jeg har ikke opplevd så sterk sjøgang på lenge. Bare glad jeg ikke spøy. 🤢 Deretter la jeg meg igjen.

Ålesund og Hjørundfjorden

Da vi våknet neste morgen hadde havet roet seg. Til frokost var det buffé og jeg tok English breakfast med bønner, speilegg, pølser og bacon. Den varme kakaoen lot heller ikke vente på seg. Båten hadde omtrent en time forsinkelse, så vi rakk ikke å gå i land. Fra Ålesund er det to mulige veier: Geirangerfjorden, med de syv søstre og «flaskefossen», og Hjørundfjorden med trollfjeset og Sæbø.

Hvis man kjører inn i Hjørundfjorden kommer man til å se mange hvite fosser, som kaster seg ned svartgråe fjell, gjennom mørkegrønne skoger. På venstre side, rett ved vannet, er det en rett fjellside. Sagn forteller at det en gang var en trollkjerring fra andre siden av fjorden som ville dra over for å fri til en trollgubbe. Hun

lånte en båt og dro over. Hun slet med å komme I land på andre siden, og satte en fot I fjøra. Men da hun prøvde å stige ut av båten, sklei hun og sparket uheldigvis til fjøra. (Fjellveggen er stedet hun sparket I fra.) Trollkjerringa falt baklengs I båten og ble sendt ut på fjorden. Båten sank midt på fjorden, og med den, trollkjerringa.

Rett etter fjellsiden kommer det en steinformasjon langt oppe I fjellet. Hvis du ser nøye, kan du se trollgubben gløtte ned på deg. I dag kjører vi også forbi Haramsøya og Molde. Gjennom Lepsøyrevet er det blitt gravd en renne I løpet av årene jeg bodde på Østlandet. Før måtte man kjøre gjennom revet I sikksakk, siden den var veldig grunt. Men I dag kan man kjøre rett frem. Nordøyvegen, som forhåpentligvis vil gjøre fergetrafikken unødvendig, kommer til å gå over revet. Det skal gå en bru frå Lepsøy, til fastlandet. Så snart vi var forbi Haramsøya, ble det mørkt. Derfor fikk vi ikke med oss så mye fra Molde og satt oss I badstuen.

Trondheim og Trøndelagskysten

Natten var mindre urolig, og stoppen i Kristiansund gikk stille for seg. Sånn halvveis utvilt, gikk vi i land i Trondheim. Selv om jeg har vært her før, går vi til Nidarosdomen. Før vi kommer dit, svinger vi innom Thon hotell og kjøper to paraplyer. Regnet har fulgt oss siden Bergen. Enten så har dommen krympet siden sist gang, eller jeg har vokst.

Deretter stikker vi innom den nye katolske kirken i Trondheim, som ble stilt ferdig i 2016. For å være katolsk, er den ganske enkel. Etter en tur langs en gammel havnepromenade, og forbi mange gamle trehus, går vi tilbake til skipet.

Etter at vi har kjørt fra kai i Trondheim, og forbi antageligvis Norges vakreste fyrårn, setter vi kursen ut av Trondheimsfjorden, og mot Rørvik. Denne etappen er den lengste, og fører forbi nesten folketomme kystlandskap, forbi mange små skjær og øyer. Vi ser flere stasjoner for oppdrettsfisk, men nesten ingen mennesker.

Nordlandskysten og Bodø

Mens Trøndelagskysten er enkel uten mye variasjon i farger og stil, er Nordlandskysten variert. Hvite fjelltopper, brune åser, grønn kystlinje og til og med noen sandstrender. Skipet legger til kai i Brønnøysund, Sandnessjøen og Nesna mens vi sover. I Bodø derimot, går vi i land og ser på byen. Bla. Går vi gjennom glasshuset, som er et slags butikkssenter. Småbåthavna er full av seilbåter, fiskebåter og sportsbåter, og selv om været har blitt bedre, ser vi ingen som fisker. Bodø er det nordligste punktet for det Norske jernbanenettet, og er den 2. Største byen i Nord-Norge.

I dag tidlig kjørte vi forbi Ms Midnattssol, som også er et Hurtigruteskip. Hittil har vi møtt Richard With i Trondheim, og Midnattssol rett sør for Polarsirkelen. Flere skip har kjørt forbi oss om natten i Sørgående retning, men da sover vi for det meste.

Lofoten

Etter Bodø kjører skipet i retning Lofoten, og byen Stamsund. Etter at vi har kjørt forbi en rekke skjær og holmer, setter vi kurs for åpent hav. Bølgene her er langt mindre enn de ved vestkysten av Norge. En halvtime senere ser vi den berømte Lofotveggen. Lofotveggen er fjellmassivet du ser fra Nordlandskysten. Egentlig består den av flere øyer, men herfra ser det ut som et stort fjellmassiv. Etter å ha lagt til i Stamsund, legger vi til Svolvær, før vi fortsetter inn i det kjente Raftsundet. Raftsundet er et sund og en smal, naturlig kanal mellom store fjell på Hinnøya og Austvågøya. Her ligger også den berømte Trollfjorden, en fjord som er så smal at man nesten kan ta på fjellveggene fra skipet (sies det, i virkeligheten er det god plass på begge sidene). Fjellveggene er nesten rette og går omtrent hundre meter opp. I sprekkeene vokser det gress og små trær, og de fleste steinene er dekket av grønn mose. Klokken er halv tolv om natten da vi kjører inn i fjorden, så det er mørkt. Selv om skipet slår på lyskastere, ser man forholdsvis lite.

Kl. 08:45 kjører vi forbi Ms Lofoten, men på grunn av at vi kom seng sent, har vi ikke stått opp enda. På halv veg mellom Harstad og Finnsnes må skipet snu og kjøre tilbake til Harstad, fordi en passasjer har blitt veldig syk. Selv om det kommer en ambulansébåt på veggen, og et helikopter som lander på skipet, må vi fortsette helt til Harstad. Vel fremme blir den syke passasjereren sendt til sykehuset, og vi opptar turen videre. Forsinkelsen ligger på ca. 1,5 til 2 timer. Landskapet og fjellene blir stadig kaldere. Det blir mer og mer snø å se på fjellene, og tettstedene blir færre og mindre. Løvskogen har blitt nesten helt borte, nesten bare bartrær. Været har klarnet opp litt, så kanskje vi har en mulighet til å se nordlys I natt. I Tromsø ble vi hentet av en ansatt I Tromsø Døvekirke, og ble kjørt til kirken hvor pappa må løse et dataproblem. Det spesielle med Tromsø er at hovedveiene går underjordiske, der de møtes, er det rundkjøringer. Synet er litt spektakulært, det er ikke ofte man ser. Døvekirken I Tromsø ligger I kjelleren til kirkebygget til Kroken menighet. Bygget er forholdsvis nytt, og

mye av forkledningen innvendig og utvendig er tre, og glass. Døvekirken har en egen kirkesal og et lite åpent kontorlandskap. Kroken kirke og Døvekirken deler på et felles kjøkken og hyggrok, som er omtrent like stor som kirkesalen. Selv om Døvekirken bare eier 2/7 av bygget, blir mange av rommene og områdene brukt felles. Vi kjørte også innom ishavskirken. Dessverre hadde vi ikke tid til å gå inn, men vi tok noen bilder utenifra.

I sentrum ser vi en bitteliten, fargerik og gammel trekirke. Den er pyntet med små spir og forskjellige farger. Dette er den minste domkirken I Norge (antageligvis). Kirkerommet er omtrent 10x8 meter. Helt fremst er det en nisje I veggen, der det står en stol. Foran den, utenfor nisjen står en talerpult, en slik som man av og til ser I klasserom. Hele interiøret er gammelt, og lukter godt brukt.

Finnmark

Det ble ikke noe av nordlyset, himmelen tetnet til før vi fikk sett noe. Turen til Nordkapp fra Honningsvåg, som ble arrangert av Hurtigruten, kostet ca. 1700kr per person. Dette ville vi ikke betale, så vi så oss om etter andre muligheter. Da fant vi en turist/rutebuss som bare kostet 700kr for voksne og 350kr pr. Barn. Vi tar med oss en bestefar, som har kjørt på havet i 30 år. Hver dag sitter han på samme plass i loungen og ser på utsikten. Gunnvald er litt rar, fordi han går på Nordkapp i sandaler, når

det er snø. Grunnen til at det koster så mye uansett, er fordi hele Nordkappplatået er privatisert, og eies av et selskap som bla. Har bygget et hotell, og et observatorium der. Utsikten og naturen på Nordkappplatået er veldig spektakulær; bratte fjell, dype fjorder og steinsletter.

Ved det godt kjente Nordkappmonumentet har man veldig god utsikt. Havet ser endeløs ut herifra, og skyene på himmelen smelter sammen med horisonten. Etter den obligatoriske fotorunden, går vi inn i Nordkappmuseet. Der leser vi om et sjøslag mellom Nazistene og De Allierte, nord for Nordkapp. Det gjaldt transportruten for varer mellom Sovetunionen og Storbritannia. Vi ser også en kort dokumentar om Nordkappet, men den er forvirrende med rar musikk. Etter filmen sitter vi igjen og har ikke skjønnet noe av den. Nordkappforeningen har også bygget en underjordisk sal under

Nordkappmonumentet som vi besøker. Det skal det egentlig bli forklart hva midnattsmørke og midnattsol er (+andre lignende naturfenomener og begrep), men der er det bare rar musikk, et stort lerret som ikke blir brukt, en tom scene, altfor mange trapper og noen infotavler i et siderom. Vi blir skuffet og går tilbake igjen. Nå vet vi i det minste hva de bruker pengene til. Det har begynt å snø da vi kommer ut, så vi tar noen få bilder til (som ikke blir så gode), og går tilbake til bussen.

Vel tilbake I båten, venter vi på at den skal legge fra kai og seile over Porsangerfjorden, som er den 4. største fjorden I Norge, og til Kjøllefjord. I kveld så vi også nordlys. Dessverre er kameraet på mobilen min ikke bra nok til å forografere det, men det var et storslått syn. Nordlyset danset frem og tilbake, ble lysere og mørkere, og skiftet sted. Dette er noe jeg anbefaler å oppleve hvis du kommer til Nord-Norge.

Kirkenes

I Kirkenes gikk vi I land, bla. For å kjøpe hodetelefoner, siden ørepluggene mine ble ødelagt. Etter en gåtur til sentrum, letet vi etter noen Geocaches og gikk til Kirkenes Krigsmonument. Dette ble reist for å minne om alle soldatene som falt ved den russiske grensen til Norge og I Barentshavet. Vi gikk også til et utsiktspunkt lenger opp fjellet. Der stod det en gammel, liten bunker som vi inspiserer nærmere. Etter dette skjedde det ikke mye. Vi satt oss I panorama loungen og så på utsikten.

Hammerfest

I Hammerfest så vi oss litt rundt i byen. Vi gikk bla. Til et nedlagt aviskontor, og til en moderne kirke hvor det ble holdt gravferd. I Hammerfest har det tilsammen stått mer enn 7 kirker, men 5 av de stod på samme sted. To sto før 2. Verdenskrig, to mens, den femte ble brent da Nazistene brente Finnmark og Troms. Og den siste ble brent i en bybrann i 1989. I dag står det en park ved stedet der kirkene stod. På skipet igjen gjorde jeg noen matteoppgaver. Mens jeg gjorde de, kom en eldre dame i 60-årene bort og spanderte en is på meg fordi jeg «var så flink til å regne». Det var nok litt flaut, men hensikten var god, og jeg takket for isen. Den var heller ikke så verst. Senere på kvelden skypet vi med farmor, som akkurat hadde hatt søskene mine på besøk. Om kvelden, etter kveldsmat gikk vi i badstuen igjen, men måtte svette i mørket, fordi lyset var ødelagt. Hvis du noen gang får muligheten til å bade i et svømmebasseng om bord i en båt, så anbefaler jeg det! Det er ganske gøy å se på at vannet forblir rett, mens alt annet dreies opp mot høyre eller venstre. Eller omvendt. Det gir litt flaschbacks til Pirates of the Caribbean: On Stranger Tides. (Undomsbrønnen)

Stokmarknes og Raftsundet

I Stokmarknes besøkte vi Hurtigrutemuseet. Det er ganske enkelt å finne, fordi det gamle Hurtigruteskipet M/s Finnmarken (forgjengeren av vårt skip) er blitt plassert foran. Skipet er blitt plassert på metallstøtter, slik at man kan se hele bunnen til skipet. Utearealene og lastedekket (til skipet) er overbygd med et provisorisk blikktak. Hurtigrutemuseet har som mål å bygge en glasshall rundt det, men de mangler som sagt penger. I museet fikk vi et innblikk i hvordan Hurtigruten oppstod, hvordan de gamle skipene så ut innvendig, og hurtigrutens utvikling. Det var plassert

mange skipsmodeller rundt om kring i museet. Dessverre fikk vi ikke med oss alt, siden tiden var begrenset, til skipet skulle legge i fra, men vi er fornøyde for det. På sørgående tur får vi også

med oss mer fra Raftsundet og Trollfjorden, siden det er dagslys. Å kjøre gjennom Raftsundet føles som å kjøre opp en elv. På hver side er det hus, naust, små strender og veier. Trollfjorden, som vi fikk se i dagslys er storslått. En trang åpning i en nokså tett fjellrekke. Innerst, hvor skipet snur og kjører tilbake igjen, kommer det nesten borti fjellveggene. Været er grått, men av og til løser det seg litt opp og solen kommer, men det kan også tetne til og begynne å regne.

Sandnessjøen og Brønnøysund

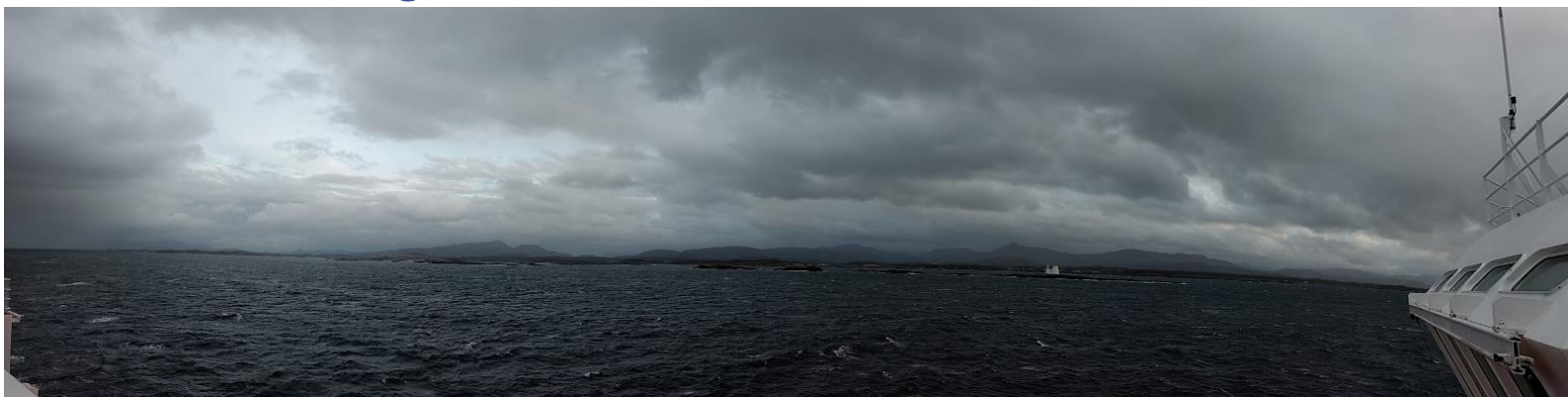

Da vi kjørte forbi polarsirkelen i formiddag, fikk vi servert tran i skjeer, som vi fikk beholde. De syv fjelltoppene sør for Sandnessjøen, ofte kalt de syv søstre, er en fin attraksjon. Dessverre var det overskyet og tåke, så vi så bare 5 av de syv søstrene. Vi kjører også forbi Brønnøysund, som er et gammelt vikingerknutepunkt. Rett etter kommer Torghatten, et forholdsvis rundt fjell med et hull i. Selve øya med fjellet ligner på en stor hatt, og det er derfra den har navnet sitt. Hullet oppstod da et mykere steinlag gjennom fjellet eroderte bort. Igjen ble det godt kjente hullet, som man fra et godt perspektiv kan se igjennom. Hvis du, som leser dette, lurer på hvorfor jeg skriver mindre og mindre, så er det fordi det er færre ting å fortelle. Mye av

det som skjer de siste dagene på Hurtigruten kjenner jeg fra Nordgående eller fra før hele turen.

Trondheim og Hustadvika

I dag var den eneste dagen vi ikke gikk i land, det lå rett og slett i at været vår virkelig dårlig. Det blåste, var iskaldt og det regnet. Da vi våknet opp i dag morges, lå vi i kai i Trondheim, ved siden av M/s Spitsbergen. M/s Spitsbergen er egentlig en spansk bilferge, som kjørte til Norge, og ble ombygd til hurtigrute. I dag kjører den i Hurtigruten, 24 timer etter M/s Lofoten, som ikke kan transportere biler. Derimot kan M/s Spitsbergen transportere litt flere biler. Etter at vi hadde kjørt ut fra Trondheimsfjorden, satte vi kursen mellom fastlandet og de store øyene Hitra, som er den største i Trøndelag, og Smøla, som er flat som en pannekake. Dermed er den godt egnet til vindkraft. Etter disse, kjørte vi til Kristiansund, og utenfor Atlanterhavsveien. Da Atlanterhavsveien hadde nådd sin ende, kom vi til et sted som heter Hustadvika. Den egentlige Hustadvika er en liten vik i et ellers rett stykke kystlinje. Utenfor kystlinjen er det mange skjær og holmer. Hele dette området kalles Hustadvika, og er kjent for å være farlig farvann. Hvis du må forbi her, må du kjøre veldig langt til havs, for å unngå skjærene og revene. Også erfarene sjømenn har forlist her, fordi det lurer sterk vind og sjøgang lenger ute. Vi var så uheldige og kom til et tidspunkt der: vannet steg fordi det ble flo, det regnet, det blåste kraftig og det var høye bølger. Dette gjorde denne strekningen ganske ukomfortabel, og skipet gikk opp og ned. Heldigvis kom vi oss velberget rundt Bud og inn i roligere farvann. Mer spennende skjedde det ikke i dag.

Bergen

Kysten nord for Bergen, har for det meste skog. Fjellene blir færre og lavere, og i stedet for fjell med trær, er det skoger med noen felt med grunnstein i mellom. Vi møter flere båter, og ser flere byer. Fremme i Bergen, må vi vente en god stund, men vi går allikevel i land tidsnok. Hurtigruteterminalen i Bergen er veldig stor, og har et rullebånd, akkurat som på flyplassen. Hvis du betaler 200kr ekstra, kan bagasjen din hentes før, og du trenger ikke ta den med selv. Vi sitter på med en Tysk kristelig reisegruppe til flyplassen, siden de har bestilt buss og har noen seter ledige. Ved flyplassen går vi rett til Loungen, og spiser kjeks og kanelnurrer. Flyet vår går først om 2 timer, så vi har god tid til å se på film. Flyet er 45 minutter forsinket, men siden vi har medvind på turen, har vi bare 15 minutters forsinkelse når vi kommer frem til Gardermoen. Derfra blir vi hentet av moren min og drar hjem.

POLARSIRKKELEN

